

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2017

Bredgade + Palægade: Officinet, Morten Avlskarl, Borchs Butik, Birch Copenhagen.

Officinet. Jane Holmberg. Rotation indtil 8. Oktober

Keramiker Jane Holmberg udstiller nye værker i Danske Kunsthåndværkere & Designeres projektrum, Officinet. Hun bevæger sig i krydsfeltet mellem brugskeramik og skulptur, og giver publikum et indblik i den kunstneriske proces. 28. september – 8. oktober 2017.

På udstillingen ROTATION viser keramiker Jane Holmberg værker i drejet lertøj, der afspejler bevægelse. Forskellige farver ler drejes sammen, så det er muligt at se bevægelsen, og hvordan bevægelsen har skabt den unikke formgivning. Udtrykket fremstår på én og samme gang både kaotisk og styret. "Som kunsthåndværker er jeg fascineret af bevægelse, forandring og proces, når jeg drejer leret. Det ønsker jeg også at vise i det færdige værk." fortæller Jane Holmberg.

Det er med afsæt i en brugsrelateret keramiktradition, Jane Holmberg udfordrer sit eget syn på brugsting. Hun sammensætter keramikken på nye måder og sætter værkerne fri af brugsfunktionen. I selve opsætningen af det færdige lertøj, som stables til søjler eller præsenteres gruppevis, bliver hver vase, krukke og tallerken en del af en større sammenhæng; ting der tilsammen skaber en ny helhed og bliver noget andet end det de oprindeligt var.

Synergien opstår imellem dét der kan kontrolleres, formgivningen og dét der ikke kan, mønstrene.

Morten Avlskarl. Florian Meisenberg. Acting and Aging (Odorless journey) 25.08.17 - 20.10.17

With a subliminal and poetic visual language, Florian Meisenberg paints weightless, colorful objects that are often presented on unstretched, flag-like canvases. Usually painted with oil on untreated canvas, Meisenberg's paintings are casually suspended from the wall or hung on small cornices, ultimately subverting their pictoriality. Meisenberg has addressed the artificiality of the 21st century, combining digital with analog by including a giant computer cursor in the center of a canvas. In a whimsical, delicate style, he renders his subjects—ice cream cones, caricatured body parts, hats, text—and ambiguously scatters them among light backgrounds, alluding to cultural, religious, and art historical references.

Born in Berlin, Meisenberg studied at the Kunstakademie Düsseldorf before moving to New York, where he now lives and works. While best known for his paintings, Meisenberg also works in writing, video, sound art, and performance. German, b. 1980, Berlin, Germany, based in New York, New York

The title refers to a video from 2013 with same title - // postmodern exercises, in which Meisenberg records his manipulation of multiple windows on his computer desktop, playing, pausing, resizing and layering videos in a compositional dance made up of small gestures and tweaks. A video playing in one window depicts an art history book open to what appears to be a drawing by Michelangelo. The book is propped up by ink cartridges and boxes of pastels, some used by a disembodied hand to color the corners of the page. In another window, a video that tracks street water runoff along a roadside curb playfully forms the "ground" of the digital composition.

Borchs Butik. Tal R.

Tal R indtager BORCHs Butik med grafiske værker lavet hos BORCH Editions gennem de sidste 15 år: Det monumentale træsnit Spiegel fra 2016, samt serien Winter Sleep, 13 sort/hvide raderinger fra 2015, som ikke tidligere har været vist, kan ses sammen med tidlige små sort/hvide raderinger og store farvestrålende træsnit fra 2006.

Spiegel og Winter Sleep er begge projekter, der udspringer af Tal R's egne Altstadt Girls: Malerier og tegninger af kvinder i private interiører. 'I blinde' eksperimenterer han frit på billedfladen og med et særligt blik for det oversete og detaljen, zoomer Tal R i Winter Sleep ind på uanselige detaljer i egne værker. Resultaterne er nye selvstændige grafiske værker, hvor motiverne knap er genkendelige.

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2017

Bredgade + Palægade: Officinet, Morten Avlskarl, Borchs Butik, Birch Copenhagen.

Tal R har arbejdet sammen med BORCH Editions siden 1995, hvor han stadig studerede på Det Kongelige Danske Kunstakademi. Samarbejdet har resulteret i en lang række eksperimenter, som kan ses på vores hjemmeside www.nielsborchjensen.com.

Portræt - Tal R - Lisbeth Bonde

Moses i kolonihaven

Når du maler, kan du bilde dig selv ind, at du kan blive gift og skilt 100 gange i løbet af en dag. Det kan du jo ikke i det virkelige liv. Det er for opslidende. Men du kan høre i billeder!, siger Tal R.

Det lyder som en trylleformular, men der gemmer sig en højst virkelig person bag navnet Tal R. Tal betyder dug på hebraisk, og R'et står for Rosenzweig. Tal R kan i sentiment og kunstnerisk prægnans minde om Marc Chagall; også han er intens, legende, ekspressiv, lattermild, ordrig og alt i alt et lykkebarn, der har fundet sit rette medie i maleriet.

Tal R er født i 1967 i Israel, men ankom til Danmark som 1-årig sammen med sine forældre og sin storesøster. Han er en TALEntfuld Revolution i samtidskunsten, som kunstkere i udlandet for længst har spottet ud. Nu er danskerne også ved at blive opmærksomme på kvaliteterne ved hans maleri: Alle synes, man har ret, så snart man er blevet anerkendt," siger han. I 2002 udgav det prestigøse, britiske kunstforlag Phaedon bogen Vitamin P med 114 yngre og unge malere, der har videreudviklet maleriet i det nye århundrede. Tal R og Peter Bonde optræder som de eneste danske kunstnere, udpeget af en talstærk censurkomité bestående af kuratorer, gallerister, kritikere og museumsfolk fra hele verden.

Da Tal R dimitterede fra Kunstakademiet i 2000, var han for længst sprunget ud som fuldt professionel kunstner og havde overhalet sine professorer indenom. Han blev endog udnævnt til professor i malerkunst ved Kunstakademiet i Helsinki i sit sidste studieår. Her i foråret har han udstillet solo i New York og Berlin.

Tal R's værker er skæve, kitschede og grimme på den fede måde; perspektivforvridende, larmende koloristiske og overrumplende. Lige dele South Park, børnetegninger, grafiske eksperimenter vendt på vrangen og outreret graffiti. Det er ekspressionisme forklaret for børn. Og så er Tal R en genuin samler. Han interesserer sig for ting, som har en mærkelig aura, og som kan inspirere ham til nogle skæve tilføjelser i malerierne. Der skal være en særlig "jargon" i tingene, siger han. Det kan være en hollandsk kakaokande fra 1700-tiden, bemalet med nogle arabeskagtige rokokoslyngninger eller en dumt drejet, helt fjollet lysestage. Tingeltangel og fine sager er hobet op imellem hinanden. Der er et frugtbart kaos i hans atelier. Pensler og massevis af tuber med maling overalt afslører en maler, der arbejder pastost med sit maleri, og som skaber i en rivende strøm. Tal R er altid i gang. Går og roder og 'sampler' sine billeder – som DJ' en arbejder han med mange visuelle spor, der integreres i samme billede. Perspektivet forskydes eller opløses, og man kan som betragter blive stærkt i tvivl, om figurerne i malerierne er på vej ud af billedet og styrer lige ind i hovedet på én, eller om de er på vej ind i billedet for at blive opsuget i oliemalingens pastose dyb. Tal R bestræber sig på at lave malerier, der stritter, når de kommer ud at hænge. De skal se underlige ud, og de skal strutte af energi. De skal forandre en stue, når de hænges op. Han vil ikke lave sofastykker, men ruske op i os. Han "knækker mønstre". Fx skræller han et traditionelt, lidt melankolsk og banalt stillebenmotiv med en flaske på et bord og et glas for interessante elementer, så han ender med figuren og skyggen, hvor der opstår noget nyt. Han vil gerne arbejde sig derhen, hvor han ikke kan genkende sig selv, og han bliver ved og ved, til malerierne løsriver sig og finder deres eget, overraskende udtryk. Han flytter sig uafledigt, indtil billedet falder på plads. Billedet skal sige til ham: "Nu er jeg færdig, om du, Tal, vil det eller ej."

Sidste forår havde han en stor soloudstilling, 'Lords of Kolbojnik', i det celebre Victoria Miro Gallery i den østlige del af London. Her fyldte han samfulde 1600 kvm med tegninger, collager og malerier. Tegningerne var at betragte som færdige værker, ikke som skitser. Han arbejdede på udstillingen uafbrudt i 2 ½ år.

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2017

Bredgade + Palægade: Officinet, Morten Avlskarl, Borchs Butik, Birch Copenhagen.

Kolbojnik er jiddisch og betyder kollektivt affald. I en kibbutz tømmer beboerne deres affald ned i en stor spand, og ordet har han brugt som billede på de ting og sager, han fisker op af sin visuelle affaldsspand – ting og billeder, som han har indsamlet - og genanvender i sine værker. Ordet refererer også til det faktum, at vi kun er en lille brik i den store historie. 90 % af vores personlighed består af, hvad andre har puttet ind i os. Vi er selv en slags kolbojnik. I øvrigt købte kunstsamlere og reklamemanden, Charles Saatchi, de tre største malerier og halvdelen af tegningerne. Nu hænger de i det nye Saatchi Collection ved Bank Side i London. Titelmaleriet på 244 x 244 cm forestiller en ophobning af fotos af objekter i alle farver og fra alle registre, fra plasticverdenen såvel som fra templet, hvorfra der går linjer ind til maleriets centrum. Det er et eksplosivt og voldsomt billede. Er objekterne nu på vej til at blive hvirvlet ud til betragteren inde fra billedets energifelt i midten? Eller er de på vej til at blive suget ind i billedets midte? Det er svært at afgøre.

For tiden er hans atelier tomt, for hans værker er lige nu ude at spadserere i verden. Jeg konfronterer ham med spørgsmålet om, hvorfor han valgte at blive kunstner?

Det var bestemt ikke et kald. Men som enhver landsby har en tosse, så har enhver skoleklasse også en tegner. Og en sådan en var jeg. Jeg tegnede kun det, som interesserede mig, og det var især skydevåben, tanks og hagekors fra anden verdenskrig. Det var en slags fordøjelsesproces, for i min første erindring sad min familie og jeg i noget hø i en kælder, mens huset blev bombet. I virkeligheden har jeg aldrig oplevet det, men mine erindringer er åbenbart påvirket af krigen. Ganske vist deltog min far i seksdageskrigen – og han tomlede ind til hospitalet, da min danske mor lå og fødte mig! Men vi forlod Israel og flyttede til det fredelige Danmark.

Jeg brugte kunsten til dels at gå ud af gymnasiet, og dels – lidt senere – til at slippe ud af min fars diamantlibervirksomhed. I min tid som skoleelev på Carolineskolen havde det at tegne været en naturlig proces. Man tegnede og gjorde det færdigt, og så gav man det væk og fik ofte ros. Da jeg begyndte at lave kunst for alvor, måtte jeg bruge ti år – indtil jeg var tredive – på at prøve at tilbageerobre et billede og en arbejdsmetode, som var min, og som stillede mig tilfreds før nogen anden. I begyndelsen drømte jeg om at lave nogle helt andre billeder, end dem jeg lavede. Men jeg kom efterhånden tilbage til den fortabelse, som er essensen i at lave kunst. At tankerne letter, og man forsvinder. Man bliver høj på en stum måde, når man maler. Den ene tanke tager den anden, det ene billede tager det andet. Det er vidunderligt. At lave kunst er en række beslutningsprocesser, hvor du lever i en fiktion om, at du har magt over tingene.

Er du Gud, når du skaber?

(Latter) Nej, jeg er overhovedet ikke Gud, men én som Gud vil grine ad. Men når du maler, kan du bilde dig selv ind, at du kan blive gift og skilt 100 gange i løbet af en dag. Det kan du jo ikke i det virkelige liv. Det er for opslidende. Men du kan høre i billeder!!

Hvad fik du med hjemmefra?

Mine forældre er ufatteligt forskellige. Min far er fra Syden og min mor fra Norden. Min far er praktisk i en grad, så det nærmer sig det kreative. Jeg er den ældste søn, der skulle have overtaget det hele, men min far havde i virkeligheden opgivet mig, for jeg er aldeles upraktisk. I kunsten har man hele tiden brug for at finde metoder, der er knyttet til ens karakter og til det stof, man har med at gøre, så der er en parallel til min far, men jeg har aldrig kunnet tilegne mig de metoder, der bruges i det virkelige liv. Min mor gav os fantasien – hun fyldte os unger med syrede historier om abehænder og blinde katte, mens min far den dag i dag stiller det kloge spørgsmål, hvorfor maling må løbe på et maleri og ikke på en væg? Han respekterer min kunst, men han forstår den ikke. Det synes jeg er vidunderligt. For i princippet har jeg det på samme måde med meget kunst, som jeg elsker, men som jeg ikke forstår.

Jeg havde to chancer, for jeg havde egentlig ikke noget oplagt talent. Jeg kunne enten blive rædderlig eller rigtig god. Der var ingen mellemvej. Jeg er en dårlig staver, og min datter i 6. klasse har passeret det punkt, hvor jeg kunne hjælpe hende med matematikken. Men jeg har haft en underlig skæv vinkel, siden jeg var

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2017

Bredgade + Palægade: Officinet, Morten Avlskarl, Borchs Butik, Birch Copenhagen.

barn. Hvor de fleste mennesker får brændt nallerne i socialiseringsprocessen og lægger sig i midten, så har det været mere ekstremt for mig.

Hvordan har din jødiske baggrund spillet ind?

Det er klart, at det påvirker én at have en jødisk baggrund. Jeg forstår det jødiske som noget ekstremt debatterende. Min far sagde altid, at man skulle checke sig selv to gange. Det er paranoid kabbala. Jeg forsøger at reflektere over det, jeg laver, ved at træde ud af mig selv. Det jødiske er at læse teksten igen og igen - at stikke til det samme hver dag på en ny måde. Men i min motivverden vil du aldrig finde en syvarmet lysestage eller Moses på bjerget. Min kunst er en hybrid mellem danskheden og jødedommen - som Moses på bjerget ude i kolonihaven.

Dine malerier er ægte mærkelige!

Ja, næsten hvert halve år forsøger jeg at forklare mig selv, hvad det er for nogle billeder, jeg laver. Det startede med, at jeg gerne ville fortælle historier. Måske ville jeg af med dem. Måske ville jeg forsøge at blive historieløs. Men mine malerier handler mere og mere om de ting, som er lige omkring mig. Billeder har to dimensioner: Dels den litterære, at et billede forestiller noget, som når et skib sejler ind i et mørke. Det er meget banalt, og det kan en gymnasieklasse skrive en stil om. Men min primære interesse ligger ikke i motivet – heller ikke i farverne – men i nogle små, meget simple rokeringer i billedet, der nærmest kan tage sig ud som fejl eller fejlkonstruktioner. Et billede kan nemlig nogen gange – og det interesserer mig allermost - rumme mønstre, der lokker betragteren ind i billedet på en mere sublim måde, hvor figurplanet trækker det litterære plan med sig. Så sker der noget vigtigt. Det er også vigtigt for mig, at billedet viser, at det er malet, og at det er lavet af træ, lærred og maling. At det er en fysisk ting.

Ja, dine billeder er flade, og du koncentrerer dig meget om det formelle – om mønstrene, om disponeringen af lærredets firkant – som et abstrakt maleri.

De koloristiske kvaliteter er slet ikke nok. Enhver, der har gået på udvidet, udvidet aftenskole kan jo male et billede, der balancerer, og som holder rent formelt. Men det er ikke nogen kvalitet i sig selv. Det, der gør kunst vidunderlig, er alt det, der slet ikke har noget med kunst at gøre. Det kan være historie, geologi, interesse for madlavning. Der skal være et stof, der forstyrrer. Hvis du kun sidder og vil være en skrap maler, er du et stort fjols. En hel masse malere sidder og bruger hele livet på at blive dygtige fjolser.

Du laver også stofskulpturer og vægtæpper. Hvori består forskellen mellem maleri og stofkunst?

Der er en verden til forskel. Som maler fylder du en flade ud med malingen, mens du med stoffet allerede har fladen og klipper figuren ud. Der er noget fortryllende ved at klippe figurer, for det er, som om de eksisterer på stoffet foran dig, og du bare skal klippe dig ind til dem. Det mest sexede, jeg ved, er at gå i stofbutikker og vælge stof. Jeg har en systue inde ved siden af, som vi kalder 'Psystuen' .

Er du aldrig i tvivl?

Jo, hver morgen, når jeg står op, tænker jeg på, hvilken hat min kunst skal have på i dag. Jeg forsøger at bruge mine kriser og min tvivl til at give plads til nogle kunstneriske skift.

Hvilke kunstnere inspirerer dig?

Jeg kan ikke gå igennem et atelier uden at misunde en detalje hos en hvilken som helst kunstner. På min udstilling i Berlin (udstillingen ' Figur' , der netop er blevet vist i Contemporary Fine Arts i Berlin, LB) har jeg haft en dialog med så forskellige kunstnere som Edvard Munch, Tom of Finland og Bas Jan Ader. Men man skal ikke lægge noget dybere i det, for jeg kan også finde på at bruge et amatør billede eller et billede fra Hvidovre Hospitals fødegang, som er sunket halvt ned under passepartout'et. Jeg er interesseret i billeder, uanset om de er low eller high. Som Jasper Johns har jeg brugt farverne og mønstrene fra et sengetæppe, der optræder i et maleri af Edvard Munch. Dermed skubber jeg mig stadig længere ind i figurerne, så jeg

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2017

Bredgade + Palægade: Officinet, Morten Avlskarl, Borchs Butik, Birch Copenhagen.

ikke behøver at overveje farverne. Jeg skal helt derud, hvor figurerne begynder at skuffe mig og knække for mig.

Har du nogle gode råd til dine unge kolleger på Akademiet?

Jeg vil anbefale dem at melde sig ud af Akademiet mentalt, mens de går der. Man skal selv tage autoriteten på sig. Akademiet er en rodebutik, en fantastisk, ressourcerig skole, en buffet, som man skal tage af, men det kræver, at man selv har autoritet. Kammeratskabet er vigtigt, også den faglige dialog, hvor der hele tiden bliver prikket til en. Men Akademiet er meget lidt perfekt. Heldigvis. For eleven skal levere den anden halvdel. På Akademiet lærer man også at tale om sin kunst. Og det er vigtigt.

Hvad skal der til, før et billede er færdigt?

Et billede kan være færdigt i flere omgange i løbet af processen. Det afhænger af, hvor kold i røven du er, men pyntelysten og behagesygen kan tage over. Og det er også i orden indimellem. Det er som en dame, der har pyntet sig for meget, og det kan jo være både bedårende og underholdende, hvis blot det er artikuleret.

Du kunne bo i Berlin, i London, i Israel eller alle mulige andre steder, men har valgt at have din base i København?

Danmark er strammet trist til for øjeblikket, især i forhold til de fremmede. Det sprog, vi langsomt tillader i udlændingebatten, er horribelt. Jeg kunne godt tænke mig noget politisk korrekthed på det punkt. Men Danmark er stadig et åbent territorium med en flad struktur. Som kunstner er man et gespenst, der sejler rundt, og så er det praktisk, at der er en flad struktur og meget lidt autoritetstro.

Andersens. Bredgade. Freddie Lerche. (fredag & lørdag)

Andersen's is pleased present a solo exhibition of new paintings by the Danish artist Freddie A. Lerche entitled MALERI – malerier skal opleves ved konfrontation, ikke gennem andre medier. The show is displayed at both of Andersen's gallery spaces – Amaliegade and Bredgade, and marks the artist's second exhibition with the gallery.

Man skal ikke give sig til at lede efter motiver i Freddie A. Lerches værker. De er der ikke. Men det udelukker dog ikke, at maleren altid har et motiv med det, han maler. Det er bare uigenkendeligt.

For Freddie A. Lerche maler farven, som det hedder, og hos ham er farven aldrig bare en emotionel markør, selv om især hans store formater ikke kan undgå at vække følelser hos den beskuer, der fylder sit synsfelt med dem. Med tanke på sin egen kunst har han engang skrevet, at et maleri ikke indeholder nogen meddelelse, som en flaske indeholder vin. For maleriet kan være selve indholdet, selve meddelelsen.

At skabe et maleri skal ikke være betinget af, at kunstneren har set, fornemmet eller følt et eller andet ude i den såkaldte virkelighed og nu gerne vil oversætte sine minder til maleriske udsagn. For strengt taget behøver et maleri ikke at være en reference til andet end sin egen eksistens, som det også er det hos russeren Kasimir Malevitsj, amerikaneren Mark Rothko, franskmanden Yves Klein og tyskeren Gotthard Graubner. Det er i dette selskab i kunsthistorien, at Lerches kunst hører hjemme.

Uskolet kunstner

En sådan holdning til maleriet er naturligvis krævende og eksklusiv. Den har gjort det naturligt for kunstneren altid at gå til kanten med arbejdets indre konsekvens som den eneste vejviser på rejsen. Frem for alt har han interesseret sig for at forenkle og intensivere det monokrome eller ensfarvede billede uden at forlade selve maleriet som objekt. Og det er denne ene farve, som Freddie A. Lerche har sat alt ind på at male, som det blev formuleret, da han i 1989 modtog Eckersberg-Medaillen.

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2017

Bredgade + Palægade: Officinet, Morten Avlskarl, Borchs Butik, Birch Copenhagen.

Freddie A. Lerche er beviset for, at man som kunstner ikke behøver at være uddannet på Kunstakademiet for at arbejde med kunsten i akademisk forstand – eller for at undervise på Kunstakademiet. Det er vigtigere at have en velovervejet tilgang til maleriets praksis.

Malerier på flere større museer - Gennem årene er det blevet til enkelte større udsmykninger, bl.a. til færgen 'Niels Klim', Gerlev Idrætsskole og Retten i Viborg. Ellers har Freddie A. Lerche især markeret sig ved sin pædagogiske virksomhed inden for Det Kgl. Danske Kunstakademis mure. Her var han først gæsteprofessor nogle år og var så studieleder ved Billedkunstskolernes 1. del fra 1984 frem til 1990. Endelig har han siddet i bestyrelsen for bl.a. Charlottenborg, Den Frie Udstilling, Jens Søndergaard og Hustrus Mindelegat og Statens Kunstfonds indkøbs- og legatudvalg.

Ønsker man at opleve, hvad Freddie A. Lerche dur til, ejer flere større museer malerier af ham, bl.a. Statens Museum for Kunst, Arken og Kunsten – Nordjyllands Kunstmuseum. Gamle i gårde vil vide, at han indtil 1979 udstillede som fast medlem af Grønningen.

Birch Copenhagen. Jan Sivertsen (Torsdag)

Jan Sivertsen (født den 24. oktober 1951 på Frederiksberg) er en dansk billedkunstner og grafiker uddannet på det Det Kongelige Danske Kunstakademi i København 1977-1982, hos professorerne Sven Dalsgaard, Albert Mertz og Robert Jacobsen.

Sivertsen var 1982-1984 på studieophold i Paris med det formål at studere kolorismen i det franske maleri med udgangspunkt i Eugène Delacroixs værker og skrifter. Han var tilknyttet École nationale supérieure des arts décoratifs i Paris og maleren Jean Dewasne som privatelev. Sivertsen arbejder og bor fast i Paris siden 1984. Studie- og arbejdsophold i Berlin 2007-2011.[1]

Han har udstillet på gallerier, museer samt andre kulturelle institutioner i Danmark, England og Frankrig og har udført adskillige offentlige udsmykninger hovedsaglig i Danmark, som i flere tilfælde omfatter glasmaleri udført i samarbejde med glasmester Per Steen Hebsgaard, bl.a. glasmaleriet "Stilhedens sprog" til det nye kapel i Herning Centralsygehus 1999 og en udsmykning til Plejecenter Tangshave i Nordborg Kommune i 2005.